

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

ges internationale bestemmelser på dette område. Det er også af stor betydning, at der tilvejebringes internationale normer for de sundhedsbeskyttende foranstaltninger, som må træffes imod de radioaktive virkninger af atombrændsel.

I henhold til statuttens organisatoriske bestemmelser skal der oprettes en generalforsamling, hvor hvert medlemsland har én stemme, samt et styrelsesråd med en snes medlemmer, der skal varetage det løbende arbejde. Dette styrelsesråd sammensættes efter temmelig komplicerede regler med henblik på dels at sikre medlemskab for de lande, der er mest fremskredne på atomenergiområdet, og dels tilgodese ønsket om den videst mulige geografiske repræsentation. Fra dansk side søgte man på konferencen i New York at få reglerne om styrelsesrådets sammensætning forenklet og bl. a. undgå, at der sikres visse producentlande fast sæde i rådet. De foreslåede regler stod imidlertid som udtryk for et kompromis, som ikke lod sig ændre. Styrelsesrådet har en større kompetence, end det normalt er tilfældet i internationale organisationer, men derved skulle atomenergiorganisationen også have mulighed for at blive mere effektiv og handlekraftig.

I organisationens budget sondres mellem administrative og operative udgifter. De administrative udgifter, inkl. udgifterne til sikkerhedskontrol, skal betales ved bidrag fra medlemslandene efter en fordelingsskala udarbejdet på basis af den bidragsskala, som gælder for De Forenede Nationer — i denne er Danmarks bidrag sat til 0,66 pct. af FN's budget. De operative udgifter skal dækkes ved de afgifter, som betales af de medlemslande, der modtager hjælp. Organisationens eventuelle udgifter til bygning af egne atomenergianlæg tænkes i første omgang finansieret gennem optagelse af lån.

Fra dansk side fremhævede man på konferencen, at den forventede hurtige udvikling på atomenergiområdet kunne nødvendiggøre ændringer af statutten, ikke mindst

for så vidt angår bestemmelserne om styrelsesrådets sammensætning, og der indsattes en bestemmelse om, at spørgsmålet om statuttens revision skal tages op af generalforsamlingen efter 5 års forløb.

Organisationen vil få fast tilknytning til De Forenede Nationer, men vil bevare en mere selvstændig stilling end FN's andre særorganisationer bl. a. derved, at atomenergiorganisationen skal kunne referere direkte til FN's plenarforsamling og til sikkerhedsrådet.

Statutten træder i kraft, så snart 18 stater har ratificeret den, forudsat at der blandt disse er mindst 3 af følgende stater: Canada, Frankrig, USA, USSR og Storbritannien. Et land, som er blevet medlem af organisationen, kan tidligst udtræde fem år efter statuttens ikrafttræden.

Der foreligger officiel meddelelse om, at Schweiz, USSR, Den bjelorrussiske Sovjetrepublik, Rumænien, Guatemala, Pakistan og Østrig har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. I Sverige og Norge er forslag om ratifikation blevet godkendt af henholdsvis riksdagen og stortinget. Det forventes, at de fleste lande, der har undertegnet, vil ratificere i løbet af sommeren 1957. Afholdelsen af den første generalforsamling er fastsat til først i oktober måned i år i Wien, hvor organisationen skal have sit hovedsæde. Dansk deltagelse i dette første vigtige møde i organisationen forudsætter, at vi har ratificeret statutten, og regeringen har derfor fundet at burde indhente det høje tings samtykke hertil under indeværende samling.

Selv om det endnu er for tidligt at forsøge at bedømme organisationens fremtidsmuligheder, synes det allerede nu sikkert, at de i atomteknisk henseende videst fremskredne lande er indstillet på at stille ikke ubetydelige mængder atombrændsel til rådighed for organisationen. De Forenede Stater har erklæret at ville stille 5 tons uran til rådighed for atomenergiorganisationen af de 20 tons, som er blevet frigivet til brug uden for De Forenede Stater i henhold til præsiden-